

TENHA KUĞU

-Őir Kitabı-

ŐAFK SAHİBLİ

BİLGEOĞUZ®

TENHA KUĞU

-Şiir Kitabı-

Yazan

Şafak Sahibli

Yayın Yönetmeni

OĞuzhan Cengiz

Editör

F. Gedikli

Kapak Tasarımı

Hüseyin Özkan

Mizanpaj

Özlem Özkan

Baskı / Cilt

Lord Matbaacılık ve Kağıtcılık

0212 674 93 54

İstanbul - 2010

Kitabın Uluslararası Seri Numarası

(ISBN): 978-605-4200-95-5

TC Kültür Bakanlığı Sertifika Numarası: 12460

© Bu kitabın yayın hakkı, yazarıyla yapılan sözleşme gereği Bilgeoğuz Yayınları'na aittir. Kaynak gösterilmeden kitaptan alıntı yapılamaz. Yayınevinin yazılı izni olmadan radyo ve televizyona uyarlanamaz. Oyun, CD ya da manyetik bant haline getirilemez, fotokopi ya da herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz.

BILGEOĞUZ®

İrtibat: Alemdar Mahallesi Molla Fenari Sokağı 41/A

Cağaloğlu / İSTANBUL

Tel: 0212 527 33 65 - 66 Faks: 0212 527 33 64

e-mail: bilgi@bilgeoguz.com.tr

www.bilgeoguz.com.tr

TENHA KUĞU

-Őir Kitabı-

ŐAFK SAHİBLİ

BİLGEOĞUZ®

İÇİNDEKİLER

ŞAİR DEĞİLİM	20
ÇIRPINAN YÜREK	21
HOŞ GELDİN	22
AĞLAYAN YÜREK	23
TENHALIK	24
SENDEN SONRA	25
SAHİL KÜÇESİ	26
BAKÜ	27
TANRIYA DOĞRU	28
DELİ SEVGİ	29
TANRIM	30
YİTECEK ARZULARIM	31
UNUTMA	32
BİR VAKİT	33
CİVAN DÜNYA	34
CANIMSIN	35
ŞİİRLERİM	36
GÖZLERİM	37
GERİ VER	38
UZAKTAN UZAĞA	39
KORU BENİ	41
YÜZ YÜZE	42
SARI GELİN	43
IŞIKLARI YAKIN	44
KELEBEKLER	45
SUAL	46
NİYE	47
SONBAHAR 1	48
SONBAHAR 2	49
SEVENLER ÖZLEYENDE	50
ARZU	52
HOCALIM	53

YANAN MEZARLAR	54
MEZARLAR... ÇİÇEKLER...	55
RÜYA	56
HARI BÜLBÜLDÜR	57
ŞEHİT ANASI	58
ZAMANE	59
ANALAR	60
TANDIR	61
BULANIK BULUT RENGİ	62
DÖRTLÜKLER	63
DAHA HAYALLERE KALDI GÜMANIM	64
HIYANET	65
BU GECE	66
SENİ ARIYORUM	67
BU AŞKIN SONU	68
SEVMİYORUM HELE	69
DÖNECEKSİN	70
ARZULAR	71
YİTMİŞİM	72
ÖMRÜME DÜŞEN İZLER	73
UÇUŞ	74
DÖNME	75
GECEYİ SİLKELE	77
HANİ	78
GELSİN	79
CEZA	80
ÖLMEK İSTEMEM DOĞDUĞUM GÜN	81
YANGIN	82
KAR HAVASI	83
KÜÇÜLME KADIN	84
YOL AYRIMINDA	86
OLDUN	87
İÇTİN ÖMRÜMÜ	89
YALAN	90
SIKI	92
KAFES	93
DÖNMEK	94

VATAN HASRETLİ BAYATILAR	95
BU NE SIRDIR	97
NE YAĞIŞI	98
ZAMAN İÇİNDE	99
TENHA KUĞU KUŞUYUM	100
GECEİN HASRETİ	101
VAKİT GEÇİYOR	102
KEŞKE GÖREYDİM	103
YANAR EĞSİ-KÖZ İÇİMDE	104
HİCRAN BENİ ÇEKTİ DARA	105
MEZAR YOLU	106
ZAMAN	107
BU SEVGİ	108
O GÜN	109
SENİ SEVDİM	110
GÜNLERİM	111
BU HAYATTIR	112
ÖLÜM	113
SEVDA	114
SEVDİM	115
BAĞIŞLAMA	116
HASRETİN EVİMİN KONUĞU OLUR	117
AĞLAYANLAR	118
DİYEMEDİĞİM SÖZ	119
KALSA	120
ATTIM	121
SENİ	122
BEN	124
GURUP VAKTİ	125
GÜL ÜŞÜMESİ	126
SENİ GÖZLEDİM	127
YÜREK EV	128
SENSİZLİK	129
ÖLÜM NAMESİ	130
BENİ NEDEN YİTİRDİN	131

Bir yerde bir kuğu var...

Esed CAHANGİR

Şafak Sahibli'nin «Hasretin evimin konuğu olur» kitabı hakkında

Çağın televizyon hastalığı kalabalığı beş-on işgüzarın reklamlarının seyircisine çevirdi. Şairler de ekranomanya kanunlarına mahkûmdur. Ama "kanunun dışında" yaşayan az kısım da var. Onlar şiirlerini yazar; kitaplarını yayınlar... Şafak Sahibli de kalabalığın dışında, sakin, mütevazı; nine-lerimizin dediği gibi, söyletmesen söylemez, güldürmesen gülmezlerden...

Şafak'ın 2006 yılında Adiloğlu neşriyatında yayınlanan "Hasretin evimin konuğu olur" kitabına önsöz yazan Oktay Rıza "...Şafak Sahibli'yi Azerbaycan Yazarlar Birliğinin Nativan salonunda...hoşuma giden konuşmasından tanıdım" diyor. Ama onun belki ilk ve muhtemelen son defa kürsüye çıkmasını ben görmedim. O, kürsülerden inmeyen, odaların kapısını döven yaşlılarından farklıdır. Ben kürsüden konuşmanın, herhangi bir ricayla birine müracaat etmenin mutlak anlamda kötü bir şey olduğunu vurgulamıyorum. Sadece, söz Şafak'tan açılmışken onun karakterinin malum çizgilerini kabaca da olsa, anlatmak istiyorum. Ama bu "gayrifaalliğin" zararı ile birlikte özellikle hanımlara yararı

da var. Elbette anlayan yanında. Çünkü zayıflık ve zariflik farklı şeylerdir. Bence, kadın ben benlik iddiası, mekri, öfkesi, kısaca çıldırı-saldırılarından çok, zarifliğiyle güçlüdür. Onun necabeti en kötü güçleri susturacak güçlü silahtır ve Şafak bu silaha sahip hanımlardandır. Şiirleri de güçlü zarifliğin şiiridir.

***

Şairleri üç tipe ayırmak mümkündür: Dış âlemden yazanlar yani epik şairler; iç dünyasını sergileyenler yani lirikler; bu ikisini birlikte götürenler. Şüphesiz bunlardan en ideali üçüncüsüdür ve en zoru kendini göre göre hem de kenara bakmayı başarmaktır. Ama bu üç tipten herhangi birisine mensup olmanın estetik istidadın derecesine ciddi anlamda tesiri olmaz. Esası istidadın ve samimiyetin olmasıdır. Lirik-felsefi şair olan Şafak, bence, bunlardan mahrum değil.

Şafak Hanım 90'ların yetiştirmesidir, tarihe devrim ve savaş yılları diye geçen, bir sistemden öbürüne ağırlı geçiş dönemi olarak anılan 90'ların... Ama onun şiirleri çağın toplumsal-siyasal olayları değil, sözün ilk ve ölümsüz sırdaşı olan sevgiyle ilgilidir. 70'lerin tahminen sonunda o vakitki gençliğin gözde şairi Nusret Kesemenli mektebimizin misafiriydi. Ve bir öğrencinin "Niye en çok sevgi üzerine yazıyorsunuz?" sorusunu şöyle cevaplandırmıştı: "Çünkü her şey geçici, sevgi ise ebedidir. Fuzuli şiirlerinin ekserisini bu ebedi mevzuya hasrettiği için ölümsüzdür". O vakit bu cevabın mantığı bana doğru gelmişti. Ama şimdi Nusret Beyin bu "kaliteli" cevabında biraz diplomatik yön bulunduğunu düşünüyorum. Çünkü şairin ölümsüzlüğü düşünerek yazması genellikle saçmadır. O neyi beceriyorsa, onu yazar, ölümsüzlük ise sonraki iştir.

Şafak, kuşkusuz ki, ne Fuzuli, ne de Nusret Kesemenli'dir,

o Şafak'tır. Ama Resul Rıza'nın diliyle desek, "Resul Rıza Rimbauld değildir, olsun, Rimbauld da Resul Rıza değil". Hiçbir zaman Fuzuli'den bahsetmeyen ve ölümsüzlük iddiasında bulunmayan Şafak'ın sevgi anlayışı ise N. Kesemenli'ye değil, Fuzuli'ye daha yakındır. Belki bunun bir nedeni de onların yaşadığı zamanlardadır. Çünkü şairlerinde zamanla özel bir ilişki göstermeyen bu şairler kendi zamanlarıyla ilgilidir. Elbette "insanlar ana-babalarından çok zamanelerinin evlatlarıdır" (Hz. Ali). Şafak'ın zamanıysa Fuzuli'ye ruhen daha yakındır. O, lanetle damgalanmış ateist-materyalist Sovyetler Birliği döneminin şairi değil. Dünya, anlayanlar için tepeden tırnağa işaretler sistemidir ve Şafak'ın salt Fuzuli'nin adını taşıyan bölgede dünyaya göz açması da belki bir şeye işarettir. Ama bu meselede zaman ne yegâne, ne de esas sebeptir. Ana sebep zamansızlıktır. Çünkü öyle şairler var ki, kendi ruhunun zamanı dışında yaşar ve öyleleri sadece Fuzuli ile değil, hatta Homer'le de "çağdaş" olabilir.

Zaman beden, zamansızlık ise ruh gibidir. Şafak'ın sevgi lirikası bedenden arınmış duyguların terennümüdür. Erotik duyguları açık saçık sergilemek, seksüel "devrimcilik" bu lirikaya yabancıdır. Onun estetik anteni marçılıtlar, hışırtılar, hışıltılar, zırlıtları çekmez, kalbin, ruhun dikte ettiğini yazar. Kalbe ve ruha ait olmayan konuları ise Şark-Müslüman hanımı olarak kitabına salmaz. Belki, onlar sanal rüya katında yaşanır, şiire gelip ulaşana dek ise rüya gibi de dağılır:

Dünyam
baştanbaşa rüya içinde.
Rüyada sevmek,
aşikârdâ ölmek...
Cezam sevmekse,
koy çekeyim.
Beni rüyalarım
bağışla,
Allah!

Şafak'ın şiirleri, müellifin farkına varmadan yarattığı klasik sevgi "anlayışı"dır: Onun kaynağı, göstergeleri, âşıkta yarattığı yenilikler, dönemleri... O, güzellik önünde ma-sum bir hayretten doğar:

Görüştük hasret dolu,
aydınlık bir gecede.
İlahi, sen o gece
El çatmazdın nece de!

Hayrete düşen insan sever, hayretlenen şair ise hem de yazar. Sevgi gözden kana, kandan yüreğe, yürekten ruha geçer.

Bir sözüne bend olup,
sana secde kılarım.
Yoksa ruhuna sinip
orda mesken salarım?

("Bu ne sırdır")

Ruha varanda insanın kendi hakkında yalancı "ego"ya dayanıklı bakışları alt-üst olur. O, şimdiye kadar kendini bilmediğini bilir. Anlar ki, insanın asıl "ben"i sadece bir şahıs olmaz. Ben, sen o, biz, siz, onlar sadece şahıs zamirleri değil, aynı zamanda aynı bir İlk, Ölümsüz, Tek Şahsın karşılıklarıymış. "Ben" en azından "sen" demekmiş. Böylece, sevgi diye anılan bir fenomenin milyarlarla insana açılan, milyarlarla insana açılacak sırları bir gün Şafak'a da açılır ve o, âşık olur:

Damardan akan kanım
aşkımdan haber verir.
Bende de "sen" yaşıyor
bu ne sihir, bu ne sır?

("Bu ne sırdır?")

Âşık hayatın asıl anlamının cismani değil, manevi-ruhani yaşamda olduğunu anlar. Ve sevgisiz hayatın varlığına hayret de böyle doğar:

Yaşıyoruz rüyada,
sen atlı, men piyade.
Ben sensiz bu dünyada,
Ne yahşı ölmemişim.

(“Ne yahşı”)

Sevgi sonuçta Tanrı’ya varır. İnsana sevgi burada bir basamaktır. Kimi ikinci basamağa yükselir, kimi öylece birincide kalır. Sevginin gücüyle içten nurlandıkça, Ölüm-süz Tanrı’ya doğru yükseldikçe zamansızlaşırsın. Sevginin sadece şirin visal demleri değil, ağırlı-acılı hicranı bile zamansızlıktır. Şafak Hanım bunu “zamanı yitirmek” diye değerlendirir:

Hani gönlün inamı?
Hani muhabbet, hani?
Yitirmişim zamanı
ben bu zaman içinde.

(“Zaman içinde”)

Zaman-mekan dışına çıktıkça duygunun, düşüncenin yeni ölçüleri biçimlenir: Her zaman zirvesine baktığın dağın, şimdi zirvesinden bakarsın. Şafak’ın poetik tezatlar sistemi ve paradoksal mantığının kökü, belki de budur. Onun estetik silahhanesinde tezatların diğer tasvir ve ifade vasıtalarına nispeten açık surette üstün olması tesadüfî değildir. Bu tezatların bir yanı ananevi, öbür yanı ise kendine mahsus düşünceye yaslanır. Şair anti-kutupların ortasında durduğundan aynı anda onların her ikisini görür:

Mezar yolu kısadır,
kısadır ömür gibi.
Mezar yolu uzundur,
sonsuzdur bir sır gibi.

Ayrılığın içinde
kavrulurum haçandır.
Kabirlikler özü de
bir unvansız unvandır.

Bu yolların kederi
yüreğimi ağrıtır.
Bu yol benim için yad,
bu yol bana doğmadır.

(“Mezar yolu kısadır”)

“Mezar yolu kısadır” şiiri Şafak’ın anasının kaybından doğan ağrılarına koşulmuştur. Onun şiirleri arasında askerlerin yiğitliğine, şehit analarının katlanılmaz derdine, dünya hanımlarının seyyidesi Fatıma-yı Zehra’nın kutsal azaplarına koşulan parçalar da var. O, serbestte de, hecede de yazar, çapraz kafiyelenmiş dörtlüklere de, halk şiirinin yaygın biçimlerinden koşmaya da başvurur. Lakin onun lirikasının temelinde sevgi mevzulu, nağme ahenkli yedilikler vardır.

***

A. Lunaçarski şöyle yazıyordu: “Şiir önce nağmedir, nağme dışındaki her şeyse düzyazıdır”. Şafak’ın ekser şiirleri nağmedir. Öyle nağme ki, okuyanın bağırmasını bırakın hatta kendini zerrece zorladığını bile duymazsınız. Sessizce akan pınar, bir ananın ninnisi gibi bu nağmelerde her şey tül kadar zarif duygu-düşünce akışına belenir. Bu şiirlerden

Şafak'ın hiçbir zaman yüzünü görmediğim anasının sesi gelir. Sahte coşkunluk, ihtiras, hay-küy, sesini yükseltmek bu sesin sahibine yaddır:

Ben şair değilim,
kalbimin dövüntüsünü
ağ varakların
kulağına fısıldayan
sesim.

Ama bu sessiz fısıltılar sönüklük değildir. Bu, soylu bir kimsenin en gergin olduğu anlarda bile temkinini korumasına benzer. Böylesinin ister sevinçten doğan coşkunluk, isterse de kederden kaynaklanan yangısı, derinden yaşadığı duygularının gerginliği, yüzünden-gözünden bilinir, hatta boğazına kadar gelir, ama dışarı çıkmaz. Ve bütün bu rengârenk duygular iz bırakmadan gitmez, sesin dışına değil, içine siner, onun diyapazonunu değiştirmese de, semantik vurgusuna tesir eder.

Şafak'ın şiirleri de boğazdan yukarı çıkmaz. Onun yaşıntılarının dramatikliği sesinin gücünde değil, renk çalarlarındadır. Zarif bir hanımın hürmet doğuran hayâsı, onun bedii tonlaması, poetik diksiyonunun belirgin özelliğidir. Bu hayâ Şafak'ın sesini yüz sesin içinde bile seçip ayırmağa yeter.

Talebelik yıllarımda V. Mayakovski'nin: "Şiiri nasıl yapmalı?" adlı bir makalesini okumuştum. Şiire bu tür istihsalcı mühendis yaklaşımı o vakitler bana garip geliyordu. Şimdi anlıyorum ki, "entelektüel" şairlerin çoğu, gerçekten de, şiiri koşmuyor, yapıyorlar. Ama ne kadar bezesen de yürekte doğmayan şiirlerin kalbe tesiri de olmuyor, okunup orada kalıyorlar. Kâğıtistanda defnolunuyorlar.

Şafak şairlik eylemiyor, şiir yazıyor. O, aşırı metaforik aksesuarlar, göze batan poetik makyajla suni estetik bir dil

yaratmıyor. Billur saflık ve lüzumsuz malzeme boğuntusundan uzaklık ise onun düşünce evine nefes genişliği veriyor. Burada dikkati konudan saptıracak hiçbir şey yoktur. İmajlı, güzel ifade “yapmak” onu ilgilendirmez. Onun yerine insanı manalı düşünce sonuçlarına vardıran güzel duygunun kendisinden söz eder.

Şafak’ın poetik söz dizimi de sadedir, tabiatın kendisi kadar sade, yahut sadeliğin kendisi kadar tabii... Ama bu, “hırsızlıktan da kötü olan sadelik değil, mürekkeplikten geçip gelen sadeliktir” (A. Aleksin). Onun şiirleri seven yüreктen kaynaklanır, rahatsız düşüncelerden süzülür, şiirin tabii kanuna uygun olarak bütün ve canlı doğar. Burada söz sözün ardınca koşar, mısra mısrayı izler, kıt’a kıt’ayı geliştirir. Birbirini ardı sıra kovalayarak sahile çarpan dalgalar gibi bu melodik akışta da aritmiklik ile karşılaşmazsın, söz kıymıkları beynine batmaz. Yüzden mermer mısraların altında müellifin kırılğan gururunu görmek, ister talihe, isterse de topluma karşı gizli, ama derin isyanını, iç feryadını işitmek ise büyük hassaslık istemez: Yaşadığım kimin talihidir? Ben, bu ömrü yaşamamalıydım... Şafak’ın bütün iç dünyası -insanlık liyakati, kadınlık melahatı, şair imajı otoportre janrında yazdığı “Ben تنها kuğu kuşuyum” şiirinde açıkça görünür:

Tenha kuğu kuşuyum,
dertlerimle baş başa.
Gah suya çırpılıırım,
gah kayaya, gah taş.

Şüphesiz Şafak’ın şiirlerinin melodisi bestecilerimizin dikkatini çekiyor ve onlar bestesi kendisinde olan bu şiir-
lere aranjmanlarını veriyorlar. Yeri gelmişken, artık bu şiir-
lerden birçoğu bestelenmiştir. Bu şarkılardan biri ise yeteri
kadar popülerdir:

Gah borana düştüm, gah kara düştüm,
Ben senin yolunda yollara düştüm.
Ahırda çiçekli bahara düştüm,
Senin görüşüne geldim bu gece.
("Bu gece")

Maalesef intihalin yaygın olduğu, telif haklarının ise korunmadığı bir dönemde bu şarkının ister besteci, isterse de icracısı metnin asıl müellifinin kimliğini "unutuyor", jenerikte yazdırmıyorlar. Anlaşıyor ki, metin üzerinde yürüttükleri keyfi redaksiyonun onlara bu hakkı verdiğini zannediyorlar. Tenha kuğu kuşu ise susuyor...

Üvey evlat talihi, yad ömrü yaşamının tabii azapları ile baş başa durur. Susar. Telekleri havaya, arzuları zamana savrulur. Susar. Derdi sulara, ağrısı-acısı kayalara, taşlara döner. Susar... Ve sabırlıları seven Tanrı merhamet eder. Bir gece melekler havaya savrulan teleklerden şafak ipliklerle nurlu bir elbise diker, zamana savrulan arzularla onu bezerler. Arar-tarar, gözden-kulaktan, elden-ayaktan uzak Bakü adlı şehirde bir kızcağızı rüyadan uyandırırılar. Elbiseden bir telek çeker, "Bu elbiseyi giy, bu teleği al, o تنها kuşun derdini yaz" derler.

Tan açılır. Kızcağız kuş kanatlı, âdem gözlü meleklerin gece ile konuk geldiklerini hiç kimseye söylemez, inanamayacaklarından korkar. Evet, Gece Hanım gittiğinde kızı Seher'e nurlu elbiseyi hayal gardrobuna, altın kalemi hatıra kalemiğine koymayı buyurmuş. O sırlı geceden nurlu gündüzlere kalan ise masa üstündeki bir parça kâğıttır:

Hayat öz akarında,
insan öz isteğinde.
Tenha kuğu kuşuyum,
keder var yüreğimde...

Doğuldum-
Öldüm-
yaşamamış.

ŐAIR DEĞİLİM

Ben şair değilim,
    kalbimin hayat dolu
        haykırtısını
ak yaprağın
kulağına fısıldayan
    bir sesim.

ÇIRPINAN YÜREK

Göz bebeğim gibi
koruduğum yüreğimi
attım
vicdanının koluna.
Hayat sıcak
heves sıcak
yürek sıcak
Geride kaldı uğursuz
sevgi.
Uzandı uzandı.
eridi.
Yerinde
bir körpe,
Bir de çırpınan
yürek kaldı.

HOŞ GELDİN

Gözümü
kendine yuva bilen
keder,
evine hoş gelmişsin!
Özgeye
kıymazdım seni,
yuvana hoş gelmişsin!
Sen sevgimin hasreti,
Sevinci, kederisin.
Benden özgesin seçsen
bu kadar sevilmezdin.
Kalbime
hoş gelmişsin.
A dertlerin büyüğü,
kendine hoş gelmişsin!

***

Gözümü oyan keder
Ne güzel evindesin
sevince kıyar mıydım
evine hoş gelmişsin!
A dertlerin büyüğü
kendine hoş gelmişsin!

AĞLAYAN YÜREK

Esir düşen bir canı
satmağa
ne var, gülüm!
Akla yok,
yüreğe sır
vereni
atmağa
ne var, gülüm!
Gözünden yaş süzülse,
Bil ki, ağlamıyorsun
yürek seni ağlıyor
ağlayan o yüreği
avutmağa ne var ki!..

TENHALIK

Martılar
kırırım kırırım dalgalar gibi
dağılıyor denize.
Bir kız durmuş sahilde
kayalarla göz göze.
Bir gemi ayrılır
uzak limandan.
Bir yürek kopmak ister
rüzgârdan, yağıştan, tufandan.
Bu benim, sahilde tek.
Gelecek olan o gemi,
o yağış, o külek...

SENDEN SONRA

Gamlı gamlı martılar
Sahillerde uçuşur.
Bir kız hayali ile
Liman boyu dolaşır.
Yıldızlar gözlerinden
Uykularını derer.
Sessiz sessiz
Gönül canda iniler.

SAHİL KÜÇESİ

Alır beni koynuna
Mavi Bakü gecesi.
Sahilde beni gözler
Tenha Sahil Küçesi.
Bu küçede ne kadar
Hatıralar dolaşır.
Bu küçede insanca
Boz rüzgârlar dolaşır.
Yağan yağmurlar yuyar
Çığırımı, izimi.
Bu küçede ararım
Şimdi özüm özümü-

BAKÜ

Susar Bakü küçesi
Susar Sahil Küçesi
Kulağımda seslenir
Senli adım sesleri.

Başım üstünde eser
Deli kavak yelleri.
Dedim, gelecek, o gün
Açıp sevda yolları.

Esir Hazar koynunda
İstanbul rüzgârları.
Aldatır şeytanlar da
Sevgili melekleri.

TANRIYA DOĞRU

Ben yağmur altında
Boğulan çiçek,
sense
bulutlardan
doğan güneşsin.

***

Derdim
bir mi iki mi?
Doğradı, yedi
içimi.
Kimi kimin hakkını,
bense yedim içimi.

***

Kimi özünden,
kimi sözünden
asıp özünü,
gider yüzü
Tanrıya doğru.

DELİ SEVGİ

Tanrıdan ıstırap değil
Bir ömre yetecek
Deli sevgi istedim
Gümüş, aynalı sevgi.
Arzuları sevincek
Visal serdi önüme
Paylandı yıllara senli
hatıralarım
Beni sen kendin değil
Sensizlik sevdi deme.

***

Ey benim tenhaliğim
seni tanıyalı mevsimler
değişmedi.
Her baharımda yaşadın
Benim ey tenhaliğim
Ben senli dünyayı sevdim.
Sende yaşadım
Yok olsam da kendimde
Hayalim asumanda
Yıldızları saymaktadır
Aklımda her zaman sen
Tanrım ben ne kadar
Severmişim bu uykusuz
geceleri.

TANRIM

Bana sabır ver, Tanrım!
bu aşk,
beni yaşatmayacak.
Sen benim
cezam mı oldun,
benim boynu bükük
sevgim?!
Sana yetmiyor elim
kalbim lale lale
kan ağlıyor
yine bu akşam.
Sana yetmek için
ağlıyor hasretim de.
Bana sabır ver,
Tanrım!

YİTECEK ARZULARIM

Olur içimde bazen
Ölümü arzulamak.
Ömürden o yandaki
Dünyaya gidip çıkmak.

Bazen yitmek isterim
Bu dünyanın içinde.
Öylece küçülürüm
Büyük arzu için de.

Herkes bir heves ile
Dünya senin küncünde.
Bitecek arzularım
Günlerin bir gününde.

UNUTMA

İstedim
Ömrüne-gününe göçeyim.
Bir adım atıp
döndüm bu yoldan.
Sana doğru yıla kaçtım,
günüm çatmadı.
İstedim unutayım,
gücüm çatmadı.
    Bulan sen oldun,
    yitiren ben.
Beni benden alan,
her gün öldüren sen.
Beni doğum gününde
    kalbinde yaşatmayı
    unutma!

BİR VAKİT

Bir vakit
benim idin.
yolumda, gözümde
bitmiştin.
Sonra hayatımdan
ebediyen gittin.
Yine ansızın
çıktın karşıma.
Yine uyandırdın
uyuyan hatıraları.
Oysa ben seni
çoktan unutmuşum
Gözümde, kalbimden
salıp yitirmiştim.
Ahı seni,
biri de bulmuştu.

CİVAN DÜNYA

Bu dünya bir dar kafes,
Kesilir bir gün nefes.
Ne aşk kaldı, ne heves,
Bizi kovan dünyadır.

Sırları dağca yüce,
Çalar her gün kılıca,
Bakarsın ki hem koca
Hem de civan dünyadır.

Yüz yüze zulmet-ışık,
Ezel gününe yaraşık.
Biraz karmakarışık
Biraz "yalan" dünyadır.

CANIMSIN

Hasretinle hep şiirler yazdım,
Sevgili anlarını ruhumla yaşadım,
Beni gözleyen o gözlere
göçmek, bu aşkı içmek
içmek isteğim, ne kadar
umutlu.

Gidiyorum kalbimin görünmezliğine.

Biliyorum kalbim burda
dünyam burda.

İsteğim hasretine kavuşmak
ilişip orda kalmak

kalbimden boylanan aşkla
haykırmak haykırmak istiyorum.

Masmavi duygularda
aydınlık bir sabahta
senle olmak, senle dolmak
senle yaşamak istiyorum
benim hasret dolu
sevgim...

Sevgili anlarda uyumak
damla damla
yağmura dönüp de

sana sarılmak geçiyor
kalbimden

benim hayatım

sen benim canımsın

ömürden bir bakımlık

anımsın

kanımsın

canımsın...

ŞİİRLERİM

Dikenli teller
arkasından bakan
sana hasret kalan
kanatsız
şiiirlerim.

Yakar parmaklarımı,
sözlerim dudaklarımı.

Al beni götür
Sen nerdesin?!

Korkuyorum sana kavuşmadan
ölmeye
Kabahatim
bu aşka kavuşmanın
korkusu.

Fakat
beni yaşatıyor
sana hasret kalan
dikenli teller
arkasından bakan
sana hasret kalan
yürek dolusu sözlerim.
Sen benim
kalbimin içinde
gizlenmiş aşkımsın.

GÖZLERİM

Tutsak oluyor yüreğim
masalarda yaşatıyor aşkı.
ellerimi yüzüme söykeyip de
gökyüzüne çekiyor
gönlümden bakan
gözlerim.
Ben seni düşünüyorum.
o gün.
Beni alıp da götürdün
nerelere?!
Masallar uyduruyorum
o günden beri.
yolumu kesen sualları
yıkla yıkla
sana geliyor.
Ben nasılsa tutsağım
senin aşkına,
beni masalarda
yaşatan aşkı!

GERİ VER

Geri ver baharımı,
    geri ver yazımı.
Geri ver kederimi,
    geri ver nazımı.
Hasretimi geri ver,
    gamımı geri ver
Sahilden ayrılan
gemimi geri ver.
Geri ver buludumu,
    yağışımı sen,
Arkanca dikilen
    bakışımı sen.
Bir deste sararan
    gülümü geri ver.
Döndür odumu közüme.
Döndür, döndürebilirsen
    Özümü özüme.

UZAKTAN UZAĞA

De, hangi semte,
rüzgâra koşulup eseyim.
    Uzaktan uzağa
Gözüne bakayım
    kollarımı aldatayım,
        dudağında bal tadayım
                uzaktan uzağa.

Kirpik kırpmaz bu yollar,
bizi kavuşturan o yıllar,
hasret bitmez diyorlar
    uzaktan uzağa.

Hatıralar dolaşan,
    o laleli çöller
ayağıma mest çeken
o ıslak otlar
ne diyor sana bensiz
    uzaktan uzağa.

Beni unutturur mu
    sana o yerler?!
su içtiğim pınarlar
    iz koyduğum-
o dağlar
    ne diyor,
        sana bensiz
    uzaktan uzağa
fısıldayan yapraklar
cıvıldaşan o kuşlar,
mum gibi yanan
    yıldızlar

40 *Tenha Kuğu*

ne diyor sana bensiz
uzaktan uzağa.

Rüyama

gelen o yerler,
Güneş gibi yüzüme
gülen o çağlar

mektubumu sana
getiren rüzgârlar

ne diyor sana bensiz
uzaktan uzağa.

KORU BENİ

Gençliğimiz küsüp gider.
Arzuları biçip gider.
Teraveti yitip gider
Gururumdan inmesem ben.

Gecelerin hasretinden,
Dudağımın nağmesinden,
Yüreğimin ateşinden
Çıkar beni, çıkar, gülüm!

Uçmazdı gönlüm kafesten,
Hoşlanıyordu hapisten
Beni benim tâ özümden,
Koru özün, İlahi, koru.

YÜZ YÜZE

Oturmuşuz yüz yüze
Bakışlar uğrun uğrun
Ümitlere kısılmış.
Hayaller gökkuşığı
Al-elvan sayfalarda
Uzanır dakikalar
Uzanır yıllar kadar
O sararmış rakamla
Sararmış yaprak üste
Bu yıllardan hatıra
O yıllara göçerim
Yoksa rüya görürüm?

SARI GELİN

Düştüm tora çıkamıram,
Yara dönüp bakamıram.
Yar gönlümü yaralayıp,
Bir od olup yakamıram,

Sarı gelin

Ahım olsun yine dağa
Belki geldin aynı bağa
Kuş olup konsam budağa,
Gelip de görmez olaydın

Sarı gelin.

Aka kara yakanları,
Gülüp de ev yıkanları,
Yolumuza çıkanları
Muhabbetin ahı tutsun,

Sarı gelin.

IŞIKLARI YAKIN

Yine aylar uzanır,
yine yıllar uzanır,
ömürler kısalır.

Bu vefalı dünyanın
vefasız konukları
sabırsızca uçarlar.

Bir yandan
ışık yanar,
bir yandan
yanan söner.

Sönen yanandan
çok.

Arzular söndü,
Sevgiler söndü,
Hayaller öldü,
Dünya karanlıktır,
ışıkları yakın.

KELEBEKLER

Arzular uçuşuyor
Elvan kelebekler gibi
Sarı güneşim oluyor
Kızıl renk şafağım
Döker kanatlarından
Güneşli sabahımın
Rengârenk zerini
Al-elvan kelebekler.

SUAL

Ben bu arzuları
çok taşımışım.
Bes hani gönlümün
şirin ahvali?!
Ben acı günleri
çok yaşamışım,
Bes beni acaba
Düşünen hani?!

NIYE

Bana hayat dolu
Göz vermişsin sen,
Bes niye hayatta
Murat vermedin?
Bana dil vermiştin
Söz vermiştin sen,
Bes niye uçmağa
Kanat vermedin?

SONBAHAR 1

Sonbahar-
Bana muharebenin-
dehşetlerini hatırlatıyor.
Bir şehidin-
solmuş benzini!
Ağaçlar saçını
Yolan ana.
Rüzgârlar-
savaşın amansızlığı,
hayat mücadelesi.
Dolan bulutlar
sevenlerin gözleri.
Çakan şimşekler
göğsüme düşen yıldırım
ve Karabağ'ın
nalesi.

SONBAHAR 2

Sonbaharı şehide
benzetiyorum.
Ağaçlar saçını yolan-
Vatandır.
Rüzgârlar
savaşın amansızlığı.
Dolan bulutlar ananın
gözyaşları
Çakan şimşek bir babanın
gazabı.
Karabağ mezarımdır
Kiblem Azerbaycanım.

SEVENLER ÖZLEYENDE

Laylay okur geceler,
Ay derdinden incelir
Mahmur olur küçeler,
Gök dalgalar dincelir
Sevenler özleyende.

Göklerde şimşek çakar,
Çeşmece bulut ağlar
Kalbi yandırıp yakar,
Ay da uzaktan bakar
Sevenler özleyende.

Nağme okur rüzgârlar
Yaprak açar kavaklar
Fısıldaşır yapraklar
Yürek kimi soraklar?!
Sevenler özleyende.

Güller sararıp solar,
Söğüt saçını yolar,
Baharın gözü dolar
Gönül bed-güman olur
Sevenler özleyende.

Bahar geçer, yaz geçer,
Yıl dolanır, ay geçer,
Aradan bir çay geçer
Sevenler özleyende.

Gidenler düşer yâda,
Ömür geçer rüyada.
Özlüyor bu dünya da
Sevenler özleyende.

Yine şimşekler çakar
Kalbe gözden sel akar
Dünya kendi de özler
Sevenler özleyende.

ARZU

Sinemde
    göl bitiren,
beni
    gözlerinde yitiren
bir arzuya gidiyorum.
Varlığım-
    hayalim olacak
Aksi gözüme dolacak
Her anı benim olacak
Yıllar yılları kovacak
Bu baht da yanından
    kayıp geçecek
arayıp kısmetini seçene kadar.

HOCALIM

Şiirim kan içesi
kalemim gam goncası
sinem dağa göçesi
Vefasızım, vefalım,
Hocalım!

ay Hocalım
Kanına kar belenmiş
Toprağına can ekmiş
Şehitleri cücermiş
Başı kanlı belalım
Hocalım!

ay Hocalım
Gel anam, gel gardaşım
Can derdim, can sırdaşım
Başımda biten taşım
Taşın altta kocalım
Hocalım!

ay Hocalım

YANAN MEZARLAR

Şehit mezarı önünde düşünceler

Yeşil ışınların sarardı gülü,
Felek kana battı saf eyleyerek.
Göklere savruldu toprağın külü,
Günahsız canları defneyleyerek.

Od tutar taşların yaşı silinmez,
Bu bahttır, yoksa ki, talih kargışı?
Burda zaman susar, vakit bilinmez.
Asılır yürekten bir mezar taşı.

Bu yanan mezarlar sönen değilse,
Ruhumuz göklere çekilecektir.
Gözyaşı su serpmez toprağın üste,
Toprak darağacı bitirecektir.

MEZARLAR... ÇİÇEKLER...

Mezarının üstüne
Karanfiller düzülmüş;
O güllerin üstüne,
Gözyaşları süzülmüş.

Burda yiğitler yatar:
Yiğit, kahraman, cesur.
Ama konuşmaz onlar,
Susar, mezarca susar.

Her yan sükût içinde,
Bir tek yürekler ağlar.
Yüreklerle koşulup,
Burda çiçekler ağlar.

04.03.1994

RÜYA

Her gece rüyama girer o yerler,
Tarlalar, bahçeler tutuşur yanar.
Dumanlı zirveli, yeşil ormanlar,
Gözümün önüne gelip dayanır.

Rüyamda görürüm çölü, çemeni,
Dağlar gamlı durup hayale dalmış.
Dağılan yurt-yuvam, ocağım gibi,
Benim de yüreğim virane kalmış.

10.01.1994

HARI BÜLBÜLDÜR

Bir deste gül verdi refikim bana,
Benden sormayın ki o gül ne güldü.
Sanki dünetime kayıttım yine,
O güller şahıydı, harı bülbüldü.

Sanki de yeniden gördüm Şuşa'yı,
Yeniden kayıttım Cıdır Düzü'ne.
Kalben seyretsem de bu temaşayı,
Apansız karanlık çöktü gözüme.

Sen deme oviden gelmişmiş bu gül,
O da benim gibi bir "kaçkın imiş".
Sineme dağ çeken o harı bülbül,
Şuşa'nın yüzünü hiç görmemişmiş.

ŞEHİT ANASI

Bir ana yüreği yanar ah ile,
Gözleri yolların sorağındadır.
Ümitle bakıyor o, sabahına,
Hazin nağmeleri dudağındadır.

Şehit mezarları yoldaşı olur,
Yitik oğul derdi sındırır onu.
O andan çok günler gelip geçse de,
Oğlunun ölümü yandırır onu.

Şimdi kar elenir kara saçına,
El açar göklere o "oğlum" diye.
Şehit anasının ah ü nalesi,
Bu gün yıldız gibi sancılır göğse.

ZAMANE

El açıp dilenir yol kenarında,
Uşak da, büyük de, koca da, genç de.
Kadın da, erkek de yaşlı çağında,
Dilenir aşikâr dalanda, künçte.

Herkes zamaneden eyler şikâyet,
Kimsenin nefesine gelmez gümanı.
“Böyle zamaneye koy olsun lanet”.
Herkes böylece söver zamanı.

Yüzlerde kalmıştır onların gözü,
El açıp dilenip istiyor yardım.
Eğer dil açsaydı zamane özü,
Onları kınayıp yamanlayardı.

ANALAR

Bizim başımızda pervane gibi,
Dört döner, mum gibi yanar analar.
Bütün evladları sever, azizler,
Öz doğma evladı sanar analar.

Başının tacıdır doğmanın, yadın,
Yarı-yaraşığı toyun-büsatın...
Sönmez güneşidir bu kâinatın,
Soğuk bakışlardan donar analar.

Günler kırağıya döner saçında,
Baharı yaşatır ömrün kışında.
Masal diye diye beşik başında,
Masala, ninniye döner analar.

TANDIR

Tandır üste gençleşirdi,
Ana çörek nefesliydi.
Dolanırdı bin vakarla,
O da bu tür hevesliydi.

***

Yoldan gelip geçen kesler,
Nur görürdü gözlerinde.
Çöreğinden yemeseler,
İncinirdi, küserdi o.

***

Daha çörek pişirmiyor,
Yurdu, kalbi talan olmuş.
Bir vakt çörek veren ana,
İmdi ona muhtaç olmuş.

BULANIK BULUT RENGİ

Gözlerim bulanık bulut renginde,
Üstüme sonbahar nefesi gelir.
Kalmışım bir zayıf ümit elinde,
O da nerde ise yatıp dinlenir.

***

Gezmeye çıkmağa heves yok daha,
Yürekten gülmeye hayım kalmadı
İlacım kalmıştır tekçe Allah'a,
Daha içilecek meyim kalmadı.

***

Günlerim bir renkte bir boy-biçimde,
Neş'em sonbaharın ılık istisi.
Arzular kendini asıp içimde,
Hevesim dağılan sigar tütsüsü.

***

Bakarım dünyanın renksiz yüzüne,
Dünya kendi bulmuş hakkın yolunu,
Katıp insanları, elin gözüne,
Gezdirir bir küskün, bahtsız kulunu.

DÖRTLÜKLER

Gönlüm susuz sahradır,
Çatı var, çatlağı var.
Bu sahrada gül bitmez.
Niye gecikir bahar?

***

Gâh ağlayıp gâh gülersin,
Geçen aydır, yıldır sevgin.
Gâh seversin, sevilirsin,
Bir ıtırılı güldür sevgin.

***

Senin gönlün kime benddir?
Sanki sarı sime benddir.
Sanki birce hime benddir,
Dalgalandan tuldü sevgin.

***

Gâh dönersin donmuş buza,
Gâh çıkarsın güllü yaza.
Katlanamam ben bu naza,
Değişen fasıldır sevgin.

DAHA HAYALLERE KALDI GÜMANIM

Bu deli gecenin külekleritek,
Taradın saçımı böyleden böyle.
Közertip kalbimde alevi, odu,
Ne göze göründün, ne geldin dile

Bir sevgi yaşattık yalan mı, düz mü,
Ne ben Leyla oldum, ne de sen Mecnun.
Geçti ömür-gün de göz göre göre,
Ne evveli malum, ne sonu malum.

Hakikat yalana karışıp gider,
Yiten hevesimtek yitip imanım.
Daha gelişini gözlemiyorum,
Daha hayallere kaldı gümanım.

HIYANET

Bakışın buz üste çiçeklenmiştir,
Süzülür üstüme yalan kokusu.
Sen adlı geceye konuk gelmiştir,
Benim gözlerimin hasret uykusu.

Gel benim kalbimle çok oynama sen,
Yalandan, riyadan çoktan bezmişim.
Kara saçlarıma elenmiştir kar,
Deme ki, kendime dert ararmışım.

Dolaşık yollarda yitip kalırım,
Olurum kol-boyun bu hasretle ben.
Dünyada her şeyi bağışlayaram,
Barışabilmerem hıyanetle ben.

BU GECE

Benim hasretimsin, benim gamımsın,
Ben bu hakikati bildim bu gece.
Gözledim yolunu yıllar boyunca,
Ben gözyaşlarımı sildim bu gece.

Gâh borana düştüm, gâh kara düştüm
Ben senin yolunda yollara düştüm.
Sonunda çiçekli bahara düştüm,
Senin görüşüne geldim bu gece.

Ben sensiz hiç neyim bu gen dünyada,
Her an, her dakika düşersin yâda.
Arada görsem de seni rüyada,
Seninle ağlayıp güldüm bu gece.

SENİ ARIYORUM

Öyle ki yüz yüze geliriz bazen,
Hasretle gözlerim gözüne bakar.
Bir tek sözünden de çıkmaram senin,
Benim yüreğim de sözüne bakar.

Sensiz neye lazım o çöl, o çemen?
Seninle süslenir nergiz, yasemen.
Benim gözlerimin hedefi sensin,
Senin gözünse yüzüne bakar.

Her gece görürüm seni rüyada,
Sen atlı olursun, bense piyade.
Seni arıyorum bu gen dünyada,
Gözlerim daima izine bakar.

BU AŞKIN SONU

Bu aşkın bir vakit gelecek sonu,
Ayrılık dayanmıŐ baŐının űste.
Dumanı bend alıp gűklere ađıp
Yığılır bir nisan yađıŐı űste.

Bir gűn çevrilecek gűnűl ahına,
Uçup bulut gibi dağılacaktır.
űkűp sevda dolu gűzyaŐlarına,
Akıp damla damla kurtaracaktır.

Bu aşkın bir vakit gelecek sonu,
Vurup bu dűnyayı dađıtacaktır.
Bir acı hakikat izliyor onu,
Bir gűn teslim olup űtűlecektir.

SEVMİYORUM HELE

El çatmaz, ün yetmez sevgim olmuşsun,
Kısmetim yazılıp ezelden böyle.
Kalbimde ebedi mesken salmışsın,
Seni kıskanmışım çiçeğe-güle.

Seni yitirmişim hele bulmadan,
Aşkın yüreğinde sararıp soldu.
Seni okşamadan, seni duymadan,
Benim yüreğime intizar doldu.

Apar baharımı, özünle apar,
Dilsiz yüreğimi getirme dile.
Nasılsa yitirdin beni bulmadan,
Nasılsa ben seni... sevmirem hele.

DÖNECEKSİN

Her gece rüyama girsen de yine,
Uzaksın sen bana yıldızlar kadar.
Ellerim çatmayan senli günleri,
Hayalim gizlice ziyaret eyler.

Gündüzler gözüme görünmesen de,
Her gece sen bana konuk olursun.
Ben sana ne kadar yaklaşır isem,
Sen bana o kadar uzak olursun.

Bu sırlı dünyada sihirlenmişim,
Sen beni ne zaman ayıltacaksın?
Acaba ne zaman rüyalarımın,
Sen bir gün ömrüme kayıttacaksın?

ARZULAR

Ümit közlenmişti kalbimde bu yaz,
Arzular ısındı ellerim gibi.
İstedim evimi büyütem biraz,
Büyütem özümle dertlerim gibi.

Geniş yüreğime darlık sığmıyor,
Bu nasıl bahardır, çiçeği küskün?!
Sevincim yine de gam kucaklıyor,
Arzum kaytır mı ömrüme bir gün?!

Derdimi içime çekip giderim,
Dünyayı boyuma biçip giderim,
Ben ki, yüreğime göçüp giderim,
Bana sığışır mı benli arzular?!

YİTMIŐİM

Dönüp de giden güne,
Hayale kapılmaram.
Kendini böyle yorma.
Yitmişim, tapılmaram.

Yalanlar senin olsun,
Daha yakına gelme.
Yıktın gönül tahtımı-
Daha rüyama gelme.

Seni içimden kopar,
Derdimle senin olsun.
İster yerden yere vur,
Bu yıllar yalan olsun
Sevgiler hayal olsun!

ÖMRÜME DÜŞEN İZLER

Döndür, geriye döndür
zamanın akrebini.
Özünde sakla beni,
sevip yuva bildiğim,
gözünde sakla beni!
Yalanları olmayan
sözünde sakla beni.
Unutum olanları,
unutum bakışında
tuttuğum yalanları.
Sende buldum özümü-
Sende yitirdim izimi.

UÇUŞ

Neyleyim,
elde değil uçuşum?!
Kaçmak istiyorum
kendim kendimden.
Yine düşüyor aklım
yüreğimin kemendine.
Neyleyim,
elde değil uçuşum.

DÖNME

Bir gün
beni
deli rüzgârlardan
soracaksın!
Kaleminden süzülen
hazin nağmelerde,
duygulu şiirlerinden
soracaksın
Seni atıp giden
sevgilerin
sonunda
beni soracak-
arayacaksın.
Beni yok olduğum yerde
var sanacaksın.
Gecelerin
karanlığında
uykularını sındıran
tan yerinden,
sökülen güneşten
soracaksın.
Arkamca bakacaksın
son umudun
kırıldığı an
yine beni düşüneceksin.
O zaman
unutmayıp
unutulacaksın.
Ümidinin
talan olmuş
son noktası
beni soracaksın.

Sen beni
bense zamanın tutup
eteğinden
senin bitip
tükenmeyen
arzularından-
göçeyeğim sonsuzluğa...
Yine beni arayacaksın
soracaksın.
Kendini boşu boşuna
yoracaksın.
Hey
yorma kendini!
Ben senin için
ölüydüm.
Ölüler öldükten
sonra sevilir,
hatırlanır,
ama geriye dönmez!

10.01.2008

GECEYİ SİLKELE

Haykır, gönül, haykır!
Geceyi silkele
Gökten yıldızlar dökülsün.
Ben gecenin ortağıyım.
Al kalbimi al!
İstedğin yerde göm.
Ne fark eder,
yıllar önce,
yıllar sonra,
ya göğsümde,
ya toprakta
gömülmüş?!
Ne fark eder?!
Al kalbimi, al!
Yüreğin
istediği yerde göm!

HANI

Hani

aranıp

bulunmayan

sevgi nefesi?!

Yine kimsesizim.

Nerde kaldı

hasretini

çektğim yolcu?!

O gözleri istiyorum,

beni aldatmayan

Bakışım la konuşan,

küsüp

sık sık barışan

o gözleri istiyorum.

Hani,

hani,

beni

seven, okşayan

eller?!

Hani

her ritminde

seviyorum diyen

yüreğ in doğüntüsü

hani?!

GELSİN

Yeşil yapraktım.
Koptum budaktan.
Hiç üzülme, dost,
    sevinme yağı!
Ayrılmaz sanırdım,
    felek ayırdı.
Diyar diyar düşüp
    kendimi yitirdim.
Bulanım gelsin.
Hayatımı
    ikiye bölmüşüm.
Ne fark eder
    yaşamış
        ya ölmüşüm?!

Kim demiş
yürekten gülüp
ya sevmişim?!

Sevgi
duygusunda
    batanım gelsin.
Kendimi yitirdim,
bulanım gelsin.
Her gün
    rüyamda
sana gelirim.
Ne farkım var
Leyladan,
veya Aslıdan?!

Ölünceye dek
Sevdamı içime
    gömdüm!
    Beni
elde çerağ arayıp
yittiğim yerden
bulanım gelsin.

CEZA

Ben kalbimi
sana emanet ettim.
Bir Allah şahidim,
nelerden geçtim.
Varlığımda
ben ben idim.
Rüyalarda yaşayan
bir melek idim.
Çektirdiğin sevdadan
küsmüş
yüreğim yorgun.
İçimden
dışıma bir nisan
yağar.
Seni sevmek
en büyük suç imiş,
demek.
Ben sensiz açılan
seheri istemedim.
Çekilmezdi
bu aşk neden?!
Sevgi, sen deme,
Bir rüya imiş.
Rüyalarsa
günün yarısı.
Ben seni
yarım
sevemedim.
Sense bütün
olmadın.
Bu sevda için
ölüm nedir ki?
Ayrılık en büyük
ceza, biliyor musun!?
Biliyor musun?!

ÖLMEK İSTEMEM DOĞDUĞUM GÜN

Boyun eğme,
bu karanlık âlemde.
Yitip batır istekler
sorulmayan hesabın
zamanında.
Gecenin gündüzün düşün.
Senden uzak
düşüncedeki o soğuk
duygunun
oynama sıcak havasına.
Oynatma kalbimi
Tanrının sevmediği
havaya-
Ölmek istemem
doğduğum gün!

10.05.2008

YANGIN

Çok garibim
ayrılık günlerinde.
Korkutuyor gülüşler,
küskün bakışlar!
Gülmek istemiyorum
yalanın inadına.
Gideceksen, şimdi git
içimizdeki
yangın
baş kaldırmamış.

17.05.2008

KAR HAVASI

Herkesin
başında
bin hava.
Arzular dondu otağlarda.
Beyaz kar yağdı-
güvercin benzeri.
Herkes can attı
öz isteğine
öz hayalinin
temeline-
uykuya daldı şehir.
Bir nadan dil attı
yüzlerde tebessüm yitti,
uzadı söz.
Karanlık otağda
sındı gururlar.
Perde çekildi
parlak yüzlere.
Boğuldu bu şehirde
tertemiz arzu.
Acılarla dolu
oyun oynadı dünya.
İnsafsızlar "bey bey" oynadılar
bembeyaz kar havasına.

KÜÇÜLME KADIN

Kolları koynunda,
gözleri ellerde
küçülme, kadın,
küçülme, ana!
Aç yüreğinin perdesini
görünsün o yüzü.
Yaksın göreni

yüreğinin közü.
Küçülme, kadın,
Küçülme, ana!
Kurtarmaz nadanın sözü,
düşersin yaman dillere.
Kimine ana,
kimine bacı,
bir adamın kızı-
nadan eğib,
sen eğilme,
kadın gururunu
tut yüceden yüce.
Yavanlık eyle
göyneğen midene,
küçülme küçülmüşlere.
Küçülme, kadın,
küçülme, ana!
gözbebeklerin, zulümlerin
zulmeti.
Yaprak yaprak
eller uzanır.
Al yanaklara,
ama silmez,
görmez
içine akan
gözyaşlarını.
Küçülme, kadın,
Küçülme, ana!
Küçülme, nadanlara,
kendini dananlara,
küçülme
aklı kör gezenlere.

YOL AYRIMINDA

O bomboş odalarda
Isındı hayallerim.
Kalbime değen an
Küserdi arzularım.
O küsmüş arzuların
Tutardın ellerinden
Sensiz sıkıldığımı
Okudun gözlerimden.
Kalbimde çiçek açmıştı,
Tutmuştun bakışımdan.
Gözlerim yollar yorgunu
Gitsen arzum yıkılır.
İnsan varlığından yok olur
Anladım ilk görüşte
Kalsan umudum sınar
Sen kal yol ayrımında.

OLDUN

Sana baharım dedim,
Gülüm, güllerim soldu!
Sana hayatım dedim,
Hayatım gamla doldu.

***

Koparma yaraları,
Feryadıma dözmezsin.
Ben neden öldüğümü,
Asla unutamazsın.

***

Tabutum gökle gider,
Elin havada biter.
Senin de ömrün yiter
Bakıp arkamca, gülüm!

***

Ömrüme mekân oldun,
Kalbime diken oldun.
Diriyken her günüme
Kefeni biçen oldun.

***

Yılları içen oldun,
Kalbimden göçen oldun.
Saf aşkımanın boyuna
Kefeni biçen oldun.

***

Diriyken

kefenimi biçtin.

günahsız

günahımı içtin.

Kimi kimden

asıp geçtin?

Ölümüne sevindiğin

Günün mübarek!

İÇTİN ÖMRÜMÜ

Bir gün gelir
seni ve senli
hatıraları unuturum!
Sende yaşadığımı,
sende başladığımı
unuturum!
Yorgun bir ses
içimde
Seni sesleyecek.
işıtmezsin.
Bir avuç su gibi
içtin ömrümü.
Ne ağır-
zamansız, sorgusuz
ayrılık.

YALAN

Seni sevdim,
odda yandım.
Olanları
masal sandım.
Bu hatamı
çok geç kandım.
Sevgi yalan,
Sen mi yalan?!

Hatıram-
ak yaprak gibi.
Merde sevgi
bıçak gibi.
Namertten de
sorak gibi.
Sevgi yalan,
sen mi yalan?!Ömrüme-
bir ömür
yazdın.
Aka kara
katıp yazdın.
Gözlerime-
alev çattın.
Sevgi yalan,
Sen mi yalan?!
Ahd ü peymanını andım
Her ne oldu, doğru sandım
Bildim boşuna inandım
sevgi yalan
sen mi yalan?!Duvara,
taşa kıskandım.
Kuruya,
yaşa kıskandım.
Deme ki,
boşa kıskandım!
Sen mi yalan,
Göz mü yalan?!

SIKI

Düşman elimi,
Sıkar!
Dost yüreğimi.

KAFES

Dur,
diyemiyorum!
Yolun açık olsun
Kalbim bomboş
Sahipsiz kafes
Aklım gönlüme
uydu.
En büyük hatam da
buydu
Uyandım rüyamdan.
Ay çekilip gitti.
Güneş bir daha
çıkamaz.
Seni içimde yaşatırım.
Kimse duymaz.
Duymazsın sen bile
Duymazsın
Duymazsın
Ölmezsin.

DÖNMEK

Yaşadığım yıllar
söyle
dönmek mümkün mü!?
Dönsen ne değişir?!
Seni unuttum, diyelim.
Yaşanmışları
unutmak,
silme mümkün mü?!
Öyle zirveden-
devrilmişim ki,
ne tabip
ne Lokman?!
Tanrım bile
aciz karşımda
Kalsaydım evvelki
sadakatomde,
o yıllarımda,
ölümü bile
seve seve
seçerdim.

VATAN HASRETLİ BAYATILAR

Güzel yurdum Karabağ,
Neden oldun kara baht?!
Koynunda kurulmuştur,
"Kara şahlık, kara taht".

Azizim Karabağ
Kocamıştır kara baht
Hâlâ da hüküm sürer
"Kara şahlık, kara taht".

Ay bu elde talan var,
Oba göçmüş, viran var.
Hani yiğitler, erler?!
Eli elden alan var.

Vatansız kör kuşum ben,
Kar üste konmuşum ben.
Tüten ocağım da yok
Elleri donmuşum ben.

Her derde dözen benim,
Avare gezen benim.
Vatandan uzaktayım,
Gussadan bezen benim.

Deryada yüzen benim,
Her derde dözen benim.
Vatan deyip dünyadan,

Elini üzen benim.
Baharım güze döndü,
Gülüm yarpuza döndü
Vatanın ıtrı geldi,
Yüreğim buza döndü.

Bu dert hardan gelendi,
Saçlarıma elendi.
Gelip vatana çattım,
Yüzüme nur çilendi.

BU NE SIRDİR

Damarımdan akan kan
Aşkımı haber verir.
Bende de “sen” yaşıyor,
Bu ne sihir, bu ne sır?!

Bir sözüne bend olup
Sana secde kılarım.
Senin ruhuna sinip,
Orda mesken salarım.

Kollarını aç bana,
Sana penah getirdim.
Ben seni gözlerimin
Karasında yitirdim.

NE YAHŞI

Yürekten ağlasam da
Yürekten gülmemişem
Son tikemi hiç zaman
Dostlarsız bölmemişem.

Sen benim arzuma ten,
Ben senin semanda çen.
Sen beni sevirmişsen,
Ben bunu bilmemişem.

Yaşayırık rüyada,
Sen atlı ben piyade.
Ben sensiz bu dünyada
Ne yahşı ölmemişem.

ZAMAN İÇİNDE

Odum içime düşüp
Hayat tufan içinde.
Çırpınırım ne vaktidir,
Gönlüm güman içinde.

Sırrını gizliyorsun,
Derdini izliyorsun.
Sen yardım gözlüyorsun,
Bense zindan içinde.

Hani gönlün inamı?
Hani muhabbet hani?
Yitirmişim zamanı
Ben bu zaman içinde.

TENHA KUğU KUğUYUM

Tenha kuğu kuğuyum
Dertlerimle bağ bağa.
Gâh suya ırpılıırım,
Gâh kayaya, gâh tağa.

Bakarım gök denize,
Boylanırım semaya.
Gündüz güne bakarım,
Geceyse yalnız aya.

Hayat öz akarında,
Herkes öz isteğinde.
Tenha kuğu kuğuyum,
Keder var yüreğimde.

GEÇENİN HASRETİ

Görüştük hasret dolu
Karanlık bir gecede.
İlahi o, o gece
El çatmazdı necede!
Gözleri yıldız gibi
Alışırdı, yanardı.
Sanki bebeklerinde
Şafaklar uyanırdı.

İmdi geçen günümüz
Uzaktan bize bakar.
Giden boşuna günler
Sinemi oda yakar.

VAKİT GEÇİYOR

Yine o görüş yeri
Yine o تنها ağaç.
Yine ümitsiz sabah,
Yine kimsesiz ilaç.

İzin kalmayıp senin
Yüreğimde nedense.
Gözüm hasret içinde,
Gönlüme düşen ize.

Hatıralar akıyor
Üstüme bir sel gibi.
Vakt geçer üstümüzden
Zehirli bir yel gibi.

KEŞKE GÖREYDİM

Bir arzu var içimde,
Kaş göreydim ben seni.
Yine senle gezeydim
Bağı, çölü, çemeni.

Bir ümit var içimde,
Ümit sonuncu ölür.
Ümit saadetinin
Dost-doğması bilinmez.

Bir kuşku var içimde,
Sen dönecek değilsin.
Ne ben ezelki "ben"im,
Ne sen ezelki "sen"sin.

YANAR EğSI-KÖZ İÇİMDE

Ne olduysa bana oldu,
Ana, bağrım döndü kana!
İstiyorsan beni sına,
İstiyorsan beni kına.

Ben derdime sadığım
Keder beni üzebilmez.
Bu mihnete, bu azaba
Dağ erir de dözebilmez.
Ben bir derya, ben bir umman
Boğulurum öz içimde.
Öyle bil ki, korun korun
Yanar eğsi-köz içimde.

HİCRAN BENİ ÇEKTİ DARDA

Yüreğimi taş eyleyen
Gözümü kan-yaş eyleyen,
Dünyamı çarşbaş eyleyen,
Zaman beni çekti dara.

Bana ninni dedi yıllar,
Yüreğimi üzdü günler.
Ağladı suna bülbüller,
Güman beni çekti dara.

Ben laleli bağ olmuşam,
Şiş kayalı dağ olmuşam,
Yüreği dağ dağ olmuşam
Duman beni çekti dara.

Gün görmedim ben bahtımdan,
Devrildim altın tahtımdan,
Erken doğdum öz vahtından,
Hicran beni çekti dara.

MEZAR YOLU

Mezar yolu kısadır,
Kısadır ömür gibi.
Mezar yolu uzundur,
Sonsuzdur bir sır gibi.

Ağrılarının içinde
Kavrulurum haçandır
Mezarlıklar özü de
Bir unvansız unvandır.

Bu yolların kederi
Yüreğimi ağrıtır.
Bu yol benim için yad,
Bu yol bana doğmadır.

***

Mezar yolu yoruldu
Yoruldu elden düştü
Burda yürek kavruldu
Ağrıtlar dilden düştü.

Bu yolun başlangıcı
Ömrümün baharıdır
Bu yolun son durağı
Anamın mezarıdır.

Götürün tabutumu
Koyun anam bilmesin,
Yanına geldiğimi-
Duymasın, üzülmesin

Bakın baş taşlarına
Çoğu kopup eğilmiş
Anamın baş taşı şah
Başı tek eğilmemiş.

ZAMAN

Akrepler makas gibi
Biçerler ömrümüzü.
Zaman zindana salıp
Eğir, düzeltir bizi.

Yitirdiğim günlerin
Ağrısı var canımda.
Ben senden çok uzağım,
Sense benim yanımda.

Gördüm düşünüyorsun
Bunca benim hakkımda?!
Ne için saadeti
Arıyoruz uzakta?!

BU SEVGİ

Bu sevgi
günah içinde.
Elimde mısralar
ölüyor.
Geceler
bir تنها sevgi
sırrını ayla-yıldızla
bölüyor.
Bu sevgi
ölüm kokuyor.
Ben sevdim
günah içinde.
Bari, sen
sevme, gülüm!

O GÜN

O gün
seni çok,
çok benzettim
uzun yılların
hayaline,
arzusuna.
Bir adımın
o yüzünde
hem sen idin,
hem hayal.
Gelmiştin.
aynı gülüş,
aynı latife.
Korktum
gözümü açmağa.
Bu hayalden
ayırılmağa,
seni yokluğunda
yitirmeğe.

SENİ SEVDİM

Seni sevdim,
yüreğimi verdim.
Aylı gecemi,
Ömürden ayrılan
rüyaların içinde
şirin uykumu
verdim.
Seni yaşatmak için
Sonra
bu mukaddes
varlığı
korumadım.
Seni
gururuma kurban
verdim.

GÜNLERİM

Günlerim-
arzum gibi
çekisiz
boyasız.

BU HAYATTIR

Kalbimde doğan
tertemiz arzu
henüz gövermeden
çirkefe battı.

Arzular
Göğe
yüz tuta gerek.
Yere yüz tutanda
çirkefe batar.

Ahı, azizim,
bu hayattır!

ÖLÜM

İçimde
nice kere boğulmuşum.
sonra yine bu dünyaya
tazededen doğulmuşam.

Bak böylece
günlerim geçiyor
bin renkte, bin biçimde.
Ölüm kendini astı içimde.

SEVDA

Deli sevda var başımda.
Hele tükenmeyip gönlümün
gümanı.
Dolanıyor başım üste
sigara dumanı.
Odayı kuşatmış
şarap kokusu.
Peren peren düşmüş
senle bağlı
hatıraların çoğusu.
Gölge gibi sürünüyorum
arkanca.
Gölgem
gölgenden büyük,
gölgem
boyundan yüksek.

SEVDİM

Sevdim yaşamak için
Sevmedim ölmek için.

BAĞIŞLAMA

Körpe hıçkırığı altında
seni bađıőladım günahlarına
talihin sana olan
kargıőlarına...

HASRETİN EVİMİN KONUĞU OLUR

Hasretin evimin konuğu olur.
Kapıdan kovarım, bacadan gelir.

AĞLAYANLAR

Hayat oyunlarına,
gönül kurbanlarına,
sevgi duraklarına
uçarak gidenleri
her an ağlıyor gördüm!

DIYEMEDİĞİM SÖZ

Yüze denilmeliydin,
Diyebilmediğim söz.
Yüzden geçebilmedin.
Yürekte dert büyüttün,
Dile göçebilmedin.
İçimde köz boyda köz
Diyebilmediğim söz.
Yakanı geri çektin
Sen döyüş meydanında.
Kesilmez ağrı gibi
Hep dolaştın canımda.
Yakıp yandırdın köz köz
Diyebilmediğim söz.

Yarama tuz dökmeye
Vaktin çok, imkânın çok.
Senle hesap görmeye
Gücüm yok, amanım yok.
Seddin kendinden yüksek,
Hedefin çetin uzak.
Acı verdin doyunca,
Kederi çetin kuca
Belki ömrüm boyunca
Diyebilmediğim söz
Teslim olak barışak
Sen Allah deprenme, döz,
Yiyebilmediğim söz.
Diyebilmediğim söz.

KALSA

Gözlerimde yaş yatardım,
Seni tutmazdım, atardım!
Yalanlarına satardım,
Eh, delice sevmeseydim!

Senle dolu yalan kalsa,
Bir yudumluk havam kalsa
Dağıttığım yuvam kalsa
Yenilmektir sana dönmek.

Susturduğun vakt geçecek,
Senli günler de yitecek
Bu havalanan sevdan da
Senin için geçecek!

ATTIM

İçimden söküp attım
Yerinde kalandan sen
Bensiz de, bu dünyada
Kimsesiz ölede sen.

Tükenmez sevgi ahım?!
Söyle nedir günahım?!
Olsan da son penahım,
Çekilmez sine dağım.

Bu sevda yalanında
Nice günaha battın.
Bu sevgisiz yürekle
Nece gönlüme yattın!

SENİ

Seni-

unutmak asan,
unuturum!

Ama kalbim

seni-
affetmez.

Bırak

inceldiği yerden kopsun.

Bir-

rüzgâr gibi
biçtin ömrümü.

İYİ BAK

Yahşı bak
tanıdın mı?
Bir vakt
alışıp yanan gözlerde
sönen-
mum ışığını
gördün mü?!

Ben
senin-
gören gözün,
çarpan yüreğin idim.
Yahşı bak,
tanıdın mı!
Sen benim
yarı canımdın.
Tek sen idin
bende
yaşayan varlık.
Yok oldun
yok oldum;
tanıdın mı?!

Yahşı bak,
ben senin bütün canın
"şaheserindim".
Ben senin gözlerinde
Yazılmayan bir şiir,
Çizilmeyen bir tablo.
Yahşı bak
tanıdın mı?
Yarattığın canlı esere
yahşı bak.

BEN

Ben-
yok olmak istiyorum!
Her günün sonunda
ölüyorum.
Her seher
yeniden
yeni arzuyla
doğuyorum.
Yine öz arzumda
boğuluyorum
kör oluyorum
sağır oluyorum,
Ben her gün
Diriliyorum
Ölümümü görmeden!

GURUP VAKTİ

Kaybolmak istiyorum
Güneş gurup edende
Şafak alışan çağı.
Yıldızlar sayrışanda
Bulutlar şimşekleri
Canından çıkaranda
Yok olmak istiyorum
Çünkü ben seviyorum
Ben de seilmeyi
Hayattan öğrenmişim.

GÜL ÜŞÜMESİ

Güller üşüyor
Sevgi bahçelerinde.

SENİ GÖZLEDİM

Seni gözledim,
seni çağırđım.
Sensizlik-
yedi içimi.
Yine gözledim,
bu tılsım sınacak diye.
Döndüm arkaya baktım-
neler oldu
neler olacak?-
Bu bir sevgi,
yoksa hayal mi?!
Boğuluyor gözlerim
yüreğimin yaşında.

YÜREK EV

Bir-
insan istiyorum
sonsuz dek
benle gidecek.
Bir-
güneş istiyorum
şemsiyesi gölgem olsun.
Bir yürek istiyorum
içinde ben yaşıyayım.

SENSİZLİK

Senden
sonra
gönlüme
sensizlik dolacak.
Şimdi
beni düşündüren azap
balam gibi
bana aziz.
Sensizliğim
bir ömür boyu sürecek!
Sensizlikten bana
bir gölge kalacak.
Sensizlik
derdini çektikçe,
büyüyecek,
büyüyecek.
Senin de yerini
Sensizlik tutacak!

ÖLÜM NAMESİ

Ömrümü yiyip bitirdin.
Göğsümde ocak yandırdın
Ben bir pelit ağacıydım
Kökümden yırgaladın.

Üzdün zarif bir çiçek
Ettin elde oyuncak
Günler, aylar geçecek
Çıkacak yüze gerçek.

Okuyacak kuğu kuğu.
Son veda nağmesini.
Gönderecek dostlardan
O ölümün namesini.

19.06.2009

BENİ NEDEN YİTİRDİN

Beni yitirdin neden!
Başkasında ara,
bulabilsen-
seni benim kadar
seveni ara.
Sevilenler içinde.
Yıllarıma
bıraktın izini
düz gördün
eğrilerin yüzünü-
Çok geç çırparsın
yakın ki kendini.
Gösterdin bana
dünyayla bile
özünün her yüzünü.
Söyle bana niye
böylesin-
hem doğma
hem de böyle üveysin.
Sanmıyorum
geçmiş dostluğa-
geleceği bağliayım-
Gönlüm dolu
gözüm yaşlı arıyorum.
Sense dünyayı güldürdün
arkamca.
Sana uymasam da
parça parça
yama yama
birleştirdin kendine
Ahı-
bizim

rengimiz de
ruhumuz da
başkaydı.
Sen muhabbetin
en çetin
en geniş
ve dar kapısıydın.
Günlerle izimi izledin
mavi hayallerde aldattın beni.
Seni içimden
narin narin
yağan yağmurdan
saf temiz
sanmıştım.
Geciktin
çok geciktin.
Seni içimde
benimle-
bile öldürdüm!
Elveda, elveda
baharda
sevip
kışta unutanım.